

in nimajo niti enotnega književnega jezika vkljub svojemu malemu številu; štejejo jih 90.000 gorenjih in 70.000 dolenjih Lužičanov. Vendar so dali lep zgled edinstva, ko so si postavili ta ne le lep, ampak v prvi vrsti praktični in koristni dom. Tu je velika javna ljudska knjižnica, tiskarna in upravništvo glavnih lužiških listov, od katerih imenujemo „Serbske Noviny“, „Katholiski Posol“, „Missionski Posol“, „Pomahaj Boh“, „Serbski Gospodar“, „Časopis Maćicy Serbskeje“ in literarni zbornik „Lužica“. Dalje je v „Serbskem domu“ „Gornikov muzej“ z Gornikovo dragoceno knjižnico. Tu imajo svoje sestanke glavna lužiško-srbska društva, med katerimi so poglavitna: „Maćica Serbska“, ustanovljena leta 1847., katera je največ pripomogla, da so zgradili „Dom“, „Towarstwo Pomocy“, ki zlasti podpira dijake, „Towarstwo ss. Cyrilla a Methodija“, „Budišinska Beseda“ i. dr.



O najnovejšem poljskem romanu piše J. Flach v „Literarisches Echo“. Pisatelj trdi, da imata na Poljskem največji uspeh zgodovinski in pa kmečki roman. V zgodovinskem romanu je zdaj najbolj na glasu St. Żeromski s svojimi „Popiołi“, poleg njega pa Vaclav Gašowski z „Uraganom“ in „Gospo Walewsko“. Kmečki roman zastopata Stan. Reymont s „Chłopi“ in Kaz. Przerwa - Tetmajer z obrzci iz življenja hribovcev.

Opera „Chopin.“ V varšavski „Veliki operi“ so čez štiridesetkrat pri razprodani hiši igrali opero v štirih dejanjih „Chopin“. Italijanu Angelu Orefice je prišlo na misel, da bi iz Chopinovih klavirskih skladb sestavil opero. Besedilo Orvietovo, katero nam opeva enolično življenje Chopinovo, je seveda le v zunanji zvezi z glasbo. Vendar je prava slast poslušati to opero v gledišču z dobrim orkestrom. Melanholični nokturni, izrazite balade, karakteristične poloneze, klasične mazurke in poetični preludiji — vse to se vrsti gladko in strinja v prijetno celoto. Orefice je za to opero instrumentiral čez sto Chopinovih skladb.

Slavnost Sobieskega. Na čast poljskemu kralju Janu Sobieskemu, osvoboditelju Dunaja, so Poljaki na Kahlenbergu pri Dunaju vzdali spominsko ploščo v tamošnjo cerkev, kjer je Sobieski pred odločilno bitko stregel pri sv. maši. Prenovili so kapelico, katero je dal Sobieski postaviti kot zahvalo za veliko zmago. Vsa kapelica je v poljskem slogu, oltar je pa čisto zakopanski. Po cerkveni slavnosti so šli udeležniki v mesto, kjer je bil koncert z banketom v prostorih „Slovanske besede“. Glavni govornik bi imel biti Sienkiewicz, pa ni mogel priti zaradi bolehnosti.

Karol Brzozowski. 5. novembra je umrl v Lvovu Nestor poljskih pesnikov, Karol Brzozowski. Rajni je bil zadnji pesnik iz dobe poljskega romantizma, zadnji sovrstnik Mickiewiczev. Rodil se je l. 1821. v Varšavi

in kot političen emigrant je izprva živel na Poznanjskem, pozneje v Draždanih in v Parizu. Dolgo let je preživel tudi kot inženir v službi turške vlade v Carigradu in v Mali Aziji. Brzozowski je bil romantik v življenju in romantik v svoji duševni tvorbi. Njegovi verzi imajo krasno obliko in vzhodno lahkost in živahnost. Iz njegovih večjih proizvodov odseva vpliv tvorbe Mickiewiczeve. Najboljši njegovi proizvodi so drobne erotične pesni, katere bodo izdali v zbirki šele sedaj po njegovi smrti. Zelo hvaležna je Brzozowskemu poljska književnost za dobre prevode litvskih narodnih pesni in Gunduličevega „Osmana“. V zadnjih 20 letih je Brzozowski živel v Lvovu in v tem času je pisal drame, izmed katerih sta „Oblężenie Lwowa“ in zlasti „Małek“ imeli velik uspeh. Karol Brzozowski je cela tri leta preživel svojega sina Stanislava Brzozowskega, ki je bil zelo nadarjen pesnik poljske „Moderne“.

Fr. Št.



Prvi litavski dnevnik „Vilniaus Zirios“ začnjenja z novim letom izhajati v Vilni. Urednik mu je inženir Peter Vilejšis, znan probuditelj litavskega slovtva. Vilejšis je ustanovil tudi litavsko tiskarno in knjigarno.



N. N. Smirnov. Pred kratkim je umrl profesor na kazanskem vseučilišču N. N. Smirnov (roj. 1856). Kot učenjak je nastopil v literaturi s kulturnozgodovinskimi studijami o Južnih Slovanih. Zlasti gospodarske odnošaje Hrvaške in Dalmacije v prešlih dobah je temeljito poznal.

Šola za časnkarje. V Moskvi prirede letos šolo za časnkarje. Trajala bo tri tečaje po 4 mesece. Pouk bo teoretičen in praktičen. Osebam, ki nimajo juridične izobrazbe, bo izkušala ta šola podati toliko etično-juridičnih znanosti, kolikor jih je treba za navadno žurnalistiko. Učenci se bodo vadili pisati razne časninarske sestavke: uvodne članke, listke, poročila o zborovanjih in izpred sodišča, dopise, ocene, bibliografske notice itd.

K ženskemu vprašanju. Ženska na Ruskem vedno bolj nastopa v samostojnih službah. Medicinke so najprej nastopile v Rusiji, in zdaj so sklenili, da tudi v Moskvi ustanove nov medicinski ustav za ženske, kateremu se da na razpolago ena bolnišnica. — V „Ženskem Svetu“ poroča A. Nesvadbikova o enketi dekliške akademije brnske o studiju ženskih na visokih šolah. Vsi odgovori, kolikor jih je došlo iz akademičnih krogov, so prijazni ženskemu studiju.

Suvorovski muzej so otvorili v Petrogradu pri „Akademiji glavnega štaba“. Pri otvoritvi je bil prisoten car s celim dvorom. Ravnatelj akademije je pri otvoritvi Suvorova primerjal s Cezarjem, kateri je tudi svoje načrte stavil na нравno silo vojaštva.

Konstantin Konstantinovič Slučevskij, ruski lirik iz Puškinove dobe, je umrl 8. oktobra na svojem